

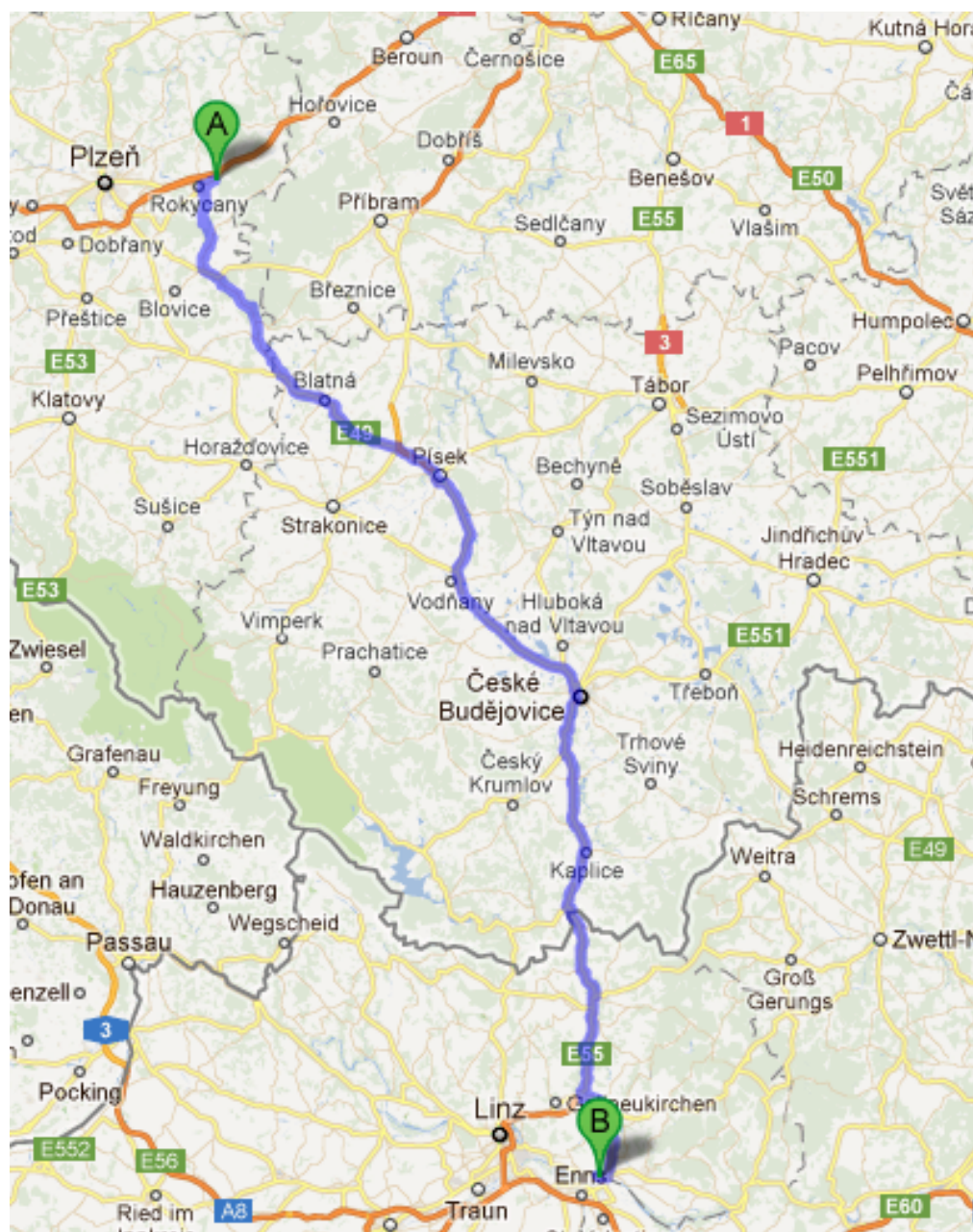
Podunajská cyklostezka

29. února 2012

14:37

<http://www.donauradweg.at/en/1-00-tourenplaner.html>

<http://www.cyklistikakrnov.com/Cyklotrasy/stezka-Podunajska-Passau-Wien.htm>

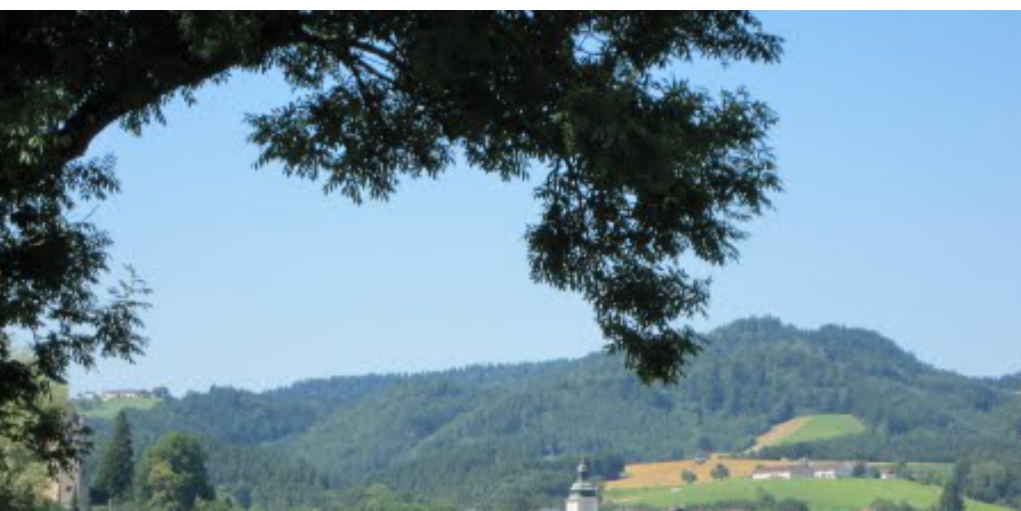
Trasa Rokycany - M

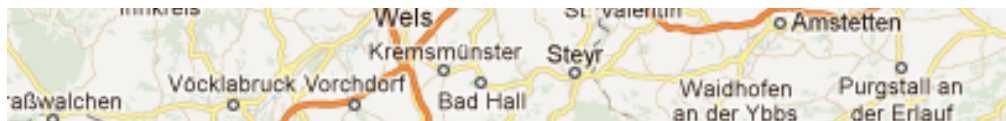

KML soubor: <<file:///D:/Data/itinerare/Rakousko/Podunajská%20cyklostezka/1204%20Podunajská%20cyklostezka.kml>> 1204 Podunajská cyklostezka

athausen: 230 km, 4 hodiny

Podunajská cyklostezka je nejstarší skutečnou - tedy vytyčenou - cyklostezkou v Rakousku. ' rakouského deníku.

Břehy druhého nejdelšího evropského toku sleduje na území *Rakouska* a z části i *Německa* a cyklostezka s vyloučením či omezením provozu motorových vozidel.

Základem dnešní cyklostezky je hrázní silnice, vybudovaná **Římany** jako součást "**LIMES**", tedy **Danublem, Dunajem**. Tato hrázní cesta byla opatřena palisádami a strážními věžemi a vedla

které dnes jedeme na bicyklu, sloužila k rychlým přesunům vojsk, která se sem mohla z Říma v **Carnuntu, Linci a Augsburgu**. Římané podél Dunaje budovali opevněné tábory i civilní město

(**Ybbs**), **Arelape (Pöchlarn)**, **Namara (Melk)**, **Favianae (Mautern)**, **Comagenae (Tulin)** a **Vindobona (Vídň)**. Postupně usazovali **Illyrové, Keltové, Germáni**. S Dunajem souvisejí nejstarší dějiny evropské

kterým cyklostezka také projíždí, byla v roce **1909** nalezena **11 centimetrová** soška ženy ze staré

Krajina *Podunají* není vůbec tak fádňá, jak by se při představě této nížinaté části *Rakouska* mohlo zdát. Je to členitá krajina, chvíli zcela rovinatá. Má to své logické příčiny: Podívejme se nějakých **30 km** podél

Rakousko bylo dnem moře, v němž se to jen hemžilo krokodýly, želvami a delfíny a na jehož březích

Dodnes lze v písčných nánosech u **Melku, Lince** i jinde najít úlomky žraločích čelistí i zvířecí kosti. Když moře ustoupilo a vynořila se rovinatá krajina, začal si náš *Dunaj* razit cestu v jejích měkkých

všude, někde se mu na odpor stavěl tvrdohlavý granitový podklad, a to jsou místa, která se nemohou změnit. O civilizaci, která sem poté přišla, jste slyšeli už na začátku.

V sedlech kol se v *Podunají*, konkrétně v oblasti **Niebelungengau**, lehce přeneseme do mnoha příběhů z rakouské literatury. Tato oblast nese jméno rozsáhlého historického eposu, **Písně o Niebelu**, která se právě do Podunají.

Hrdinku **Krimhildu** doprovázel na její svatění cestě z *Wormsu* do Vídně pasážíř a slavnostní průvod odpočíval: **Eferding, Enns, Pöchlarn**. Dunaj inspiroval i středověké dvorní básně, výrazem života, jako např. **Walther von der Vogelweide, Dietmar von Alst** a jiní.

V půvabném údolí *Dunaje* však nevládl vždy jen mír a láska. Vášnivě zde bojovali nejen *Římané*, ale později tu o nadvládu opakovaně usilovali Turci.

Přesto znamenal středověk významný kulturní a společenský rozvoj. Vzdělávacími centry, známými v celém tehdejší kulturním světě, byly **kláštery v Melku, Göttweihu, Pöllten a Klosterneuburg**. Čilý společenský život prožívaly hrady, jejichž trosky dnes shlížejí z okolní krajiny: **Kremlova, Vichtenstein, Rannriedl, Maarsbach, Wesen, Helchenbach, Neubaus, Stauf**

"Vynalezl" ji **Paul Pollack**, redaktor jednoho

Slovenska dokonale značená asfaltovaná

ly hranice jejich říše vůči severu, tvořené zde
bez přerušení ze **Semlinu až do Řezna**. Cesta, po
a dostat třemi přístupovými cestami, které končily
ta: **Lentla (Linec), Lauriacum (Enns), Adluvense**
lobona (Videň). Ještě před Římany se zde
é kultury. Na břehu Dunaje, ve Willendorfu,
tarší doby kamenné, **Willendorfská Venuše**.
ohlo zdát. Naopak! Na kole projíždíme chvíli
milionů let zpět, kdy dnešní **Horní a Dolní**
břehům se dařilo nosorožcům, šelmám a jelenům.
ch kostí z oné doby. Když po několika tisíciletích
mořských usazeninách. Tak snadné to neměl
nám dnes jeví jako nejčlenitější.

nem pozdějšího a velmi romantického období dějin
nzích, který neznámý středověký básník zasadil
sovský biskup *Pilgrim*. „Píseň" zachycuje místa, kde
í básníky, pro něž byla milostná poezie módním

né, ale i *Markomani, Hunové, Bajuwarové, Avařia*

ottweig, St. Florian, Wilhering, Kremsmünster, St.
ze svých zelených vrcholů dolů na *Dunaj*:
Schauerg Ottenshelm Linec Steyrera

Kempenstein, Völkstein, Rammstein, Mauthausen, Wess, Hertenbach, Reunau, Stauden, Pragstein, Greinburg, Wörth, Werfenstein, Asrmingstein, Pöchlarn, Weitenegg, Hinterhaus, Leopoldsberg.

Dnes se návštěvníci a s nimi i my, cyklisté, radují z pohledů na tyto stavby, z nichž dosud ještě navlečené na dunajskou šňůru. Stačí se jen dívat a šlapat.

Jízdu po *Podunajské* cyklostezce lze zahájit u samého pramene tohoto veletoku na jihu Něm. krásném biskupském městě na soutoku *Innu, Ilzu a Dunaje*. Z bavorských hranic na slovenské esíčky razí cestu do oblasti luhů a hájů **Maachlandu**, aby vzápětí prokázal svou neústupnost každou zatáčkou vykroukne nějaký hrad či zámek. Kulturně a romanticky založení cyklisté si n. pitoreskními vesničkami uprostřed zasněných vinic a ovocných sadů. Wachau začíná a končí duchovní tradice sahá až k počátku našeho tisíciletí: kláštery **Melk a Göttweig**. *Tulnskou* pár jaderné elektrárny *Rakouska* (ta je mimo provoz) dorazí cyklostezka do rakouské metropole. dunajskými luhy s tak jedinečnou flórou a faunou, že se uvažuje o zřízení **Národního parku D**

Čtvrtek 5.4.2012

- Sraz u koncentračního tábora v Mauthausenu

Pátek 6.4.2012

- Dopoledne prohlídka koncentračního tábora
- přejezd na STPL v Naarn (A4331) - oběd
- Odpoledne okruh na kole: z Naarn do Mitterkirchen, návštěva infocentra u v. elektrárny, přejezd řeky do Walsee a zpět po druhé straně do St. Pantaleon, u Mauthausenu přes řeku a k autům; případně ještě skupina A přes Enns a Aste (odhadem 25 km)

Sobota 7.4.2012

- Ráno přejezd auty do Greinu, zřejmě parking u Yachtklubu nebo na STPL WOMO (příp. hned vedle)
- Na kole: kousek zpátky a přes řeku do Ardagger Markt, do Walsee, přes řeku a zpátky (odhadem 35 km)
- Zajet se podívat ke hradu v Grein
- Přespat v Grein na STPL WOMO (Grein - Groissgraben 4) nebo přejet na STPL Persenbeug (omezení do 3.5 t) nebo přes řeku do St. Martin A3371, případně na STPL

, Schaudenberg, Ottenheim, Linz, Steyregg,
s, Dürnstein, Krems, Stein, Greifenstein a konečně

ě nevyprchal duch historie. Jsou jako korálky,

ecká. My odstartujeme v *bavorském Pasově*,
é se urazí **305 km**. Na úvod si *Dunaj* několika
v členitém kraji **Strudengau**, kde na cyklistu za
a své přijdou ve *Wachau* - jedinečném kraji s
u dvou klenotů barokní architektury, jejichž
nví, kolem dalších hradů a klášterů a kolem jediné
Méně známý úsek mezi **Vídni a Bratislavou** vede
Donauauen.

odní

en

oadně camp

do Greinu

A3680

až do Melku

Neděle 8.4.2012

- Na kole Ybbs - Pöchlarn a po druhé straně zpět (cca 20 km)
- Na kole skupina A: Ybbs - Grein a po druhé straně zpět (cca 20 km)

Alternativa:

- Přejet do Melku na STPL a jet na kole směr Pöchlarn, případně Ybbs, případně zpět po druhé straně

Mauthausen

Mauthausen je [městys](#) v [Horních Rakousích](#). Nachází se asi 20 kilometrů východně od zde 4 850 lidí (údaj z r. [2001](#)).

Za [druhé světové války](#) zde vznikl [koncentrační tábor Mauthausen-Gusen](#).

Stání u koncentračního tábora (sraz ve čtvrtek večer):

A4310 MAUTHAUSEN P beim ehem. KZ ![N]

48.256190°, 14.500660°

A4310

48.256190°

- stání

Koncentrační tábor Mauthausen ([německy](#): *Konzentrationslager Mauthausen*, před rokem 1940 skupina [nacistických koncentračních táborů](#), které byly vybudované v okolí vesnic [Mauthausen](#) a [Gusen](#)). Přestože se komplex nejdříve sestával z jediného tábora u Mauthausenu, časem se rozšiřoval a stal se v [Němci](#) ovládané [Evropě](#).^{[1][2]} Kromě čtyř hlavních táborů existovalo u Mauthausenu a v blízkosti dalších 35 táborů, kde byli vězni využíváni k nuceným pracím. K [pobočným táborům Mauthausenského komplexu](#) patřily například [Mauthausen-Gusen](#), [Mauthausen-Prácheň](#), [Mauthausen-Brumovice](#) a [Mauthausen-Melk](#).^[3] Na výrobu stíhacích letounů [Messerschmitt Me 262](#).

V lednu [1945](#) pracovalo v tábořích řízených z centrály v Mauthausenu asi 85 000 vězňů.^[3] I když v lednu 1945 bylo v tábořích asi 100 000 vězňů, v březnu 1945 bylo v tábořích asi 100 000 vězňů. Tábor Mauthausen-Gusen byl jedním z největších táborů v Německu a v blízkosti Mauthausenu a Gusenu.

ě Grein a

[Lince](#). Žije

310 MAUTHAUSEN P am Donau-Ufer [N]

.241280°, 14.514270°

tání (parking) u vody, zřejmě též nástupiště na loď

známý jako **Mauthausen-Gusen**) byla velká

[Gusen](#) v [Horních Rakousích](#), asi 20 kilometrů východně od [Lince](#).

tal se jedním z největších komplexů pracovních táborů

Gusenu v Rakousku a jižním Německu dalších více než 50 pobočných

[komplexu](#) patřily i kamenolomy, muniční továrny, doly, zbrojovky a továrny

přesné [ztráty na životech](#) v celém komplexu zůstávají neznámé, většina

komplexů koncentračních táborů v [nacistickém Německu](#) a jeho iadažmi:

zdroju je uvádí v rozmezí od 122 766 do 320 000 osob. Tábory vytvořily jeden z prvních velkých k... z posledních, které osvobodila spojenecká vojska. Oba hlavní tábory, Mauthausen a Gusen I, byly měly být nejpřísnějšími tábory pro „nenapravitelné politické protivníky Říše.“^[1] Na rozdíl od jiných Mauthausen byl ve většině případů využíván na vyhlazení inteligence prací.^[4]

Dne [8. srpna 1938](#) byli do Mauthausenu u Lince posláni vězni z [koncentračního tábora Dachau](#), a blízkosti k Linci, coby dopravnímu uzlu, ale i proto, že tato oblast byla jen řídce obydlená.^[3] I když společnost jako hospodářský podnik. Vlastníkem kamenolomu Wiener-Graben, který nebyl jen v *Erd- und Steinwerke GmbH*). Společnost vedená [Oswaldem Pohlem](#), který byl také vysoce posta s výstavbou Mauthausenského tábora. O rok později nařídila výstavbu prvního tábora v Gusenu. ulic, ale nacističtí představitelé předpokládali využití velkého množství této horniny při kompletn [Speera](#) a jiných architektů [nacistické architektury](#).^[5]

Finanční prostředky na vybudování Mauthausenského tábora pocházely z různých zdrojů, včetně [Bank](#), tzv. [Reinhardtova fondu](#) (tj. z peněz, které byly ukradnuty vězňům z koncentračních táborů Mauthausen původně sloužil jako přísně vedené vězení pro běžné zločince, prostitutky^[6] a jiné „ změnil na pracovní a začal se používat nejčastěji k věznění politických vězňů.^[8]

KL Gusen[\[editovat\]](#) | [editovat zdroj](#)

Letecký pohled na tábory Gusen I a Gusen II

Koncem roku 1939 byl už mauthausenský tábor s kamenolomem Wiener-Graben přeplněn vězni. později. Přibližně tehdy začala v asi 4,5 kilometru vzdáleném Gusenu výstavba nového tábora. St kastenhofenského kamenolomu byla dokončena v květnu 1940. První vězně umístili 17. dubna 1941. hlavně z táborů v [Dachau](#) a [Sachsenhausenu](#) dorazil 25. května téhož roku.^[3]

Podobně jako blízký Mauthausen, i Gusen využíval svých vězňů na otrockou práci v žulových kam V říjnu 1941 se několik baráků oddělilo od gusenského tábora ostnatým drátem a přeměnilo se n V tomto táboře byl uvězněn velký počet válečných zajatců, většinou sovětských důstojníků. V prů Gusen se rozšířil o centrální sklad SS, kde se třídilo a dále do Německa odesílalo různé zboží zce potrebovaly novou pracovní sílu kvůli čím dál vyšším odvodům Němců do [Wehrmachtu](#).

V březnu 1944 byl bývalý sklad SS přestavěn na nový pobočný tábor, který dostal název Gusen II. bylo asi 12 000 až 17 000 vězňů, kteří neměli ani nejzákladnější zařízení.^[1] V prosinci 1944 byl ote průmyslové infrastruktury na třetí pobočný tábor Gusen III.^[1] Nárůst počtu poboček se nedokáza všech pobočných táborech Mauthausen-Gusenu. Od konce roku 1940 do roku 1944 stoupl počet

Soustava táborů Mauthausen-Gusen[\[editovat\]](#) | [editovat zdroj](#)

Mapa s vyznačením nejvýznamnějších pobočných táborů

Podrobnější informace naleznete v článku [Pobočné tábory KL Mauthausen-Gusen](#).

Tak, jak se neustále zvyšovala produkce Mauthausen-Gusenského komplexu táborů, tak se zvyš Mauthausen původně sloužily místním kamenolomům, avšak od roku 1942 již byly začleněny do dělníků se začalo s výstavbou pobočných táborů (*Außenlager*). Ke konci války se již jednalo o 101 táborů),^[10] nacházejících se na většině území současného Rakouska – od [Mittersillu](#) jižně od [Salz rakousko-německé hranici až po \[Loibl Pass\]\(#\) na hranici s \[Jugoslávií\]\(#\). Pobočné tábory byly rozdělené](#)

- *Produktionslager* – tábory pro tovární dělníky
- *Rauhlager* – tábor pro výstavbu

omplexu koncentračních táborů v [nacistickém Německu](#) a byly jedny z jediných táborů, které byly zařazené do III. kategorie, což znamenalo, že byly určeny pro všechny kategorie vězňů,

by začali s budováním nového tábora. Místo nebylo vybráno jen kvůli jeho
ž byl tábor od začátku ovládaný německým státem, založila jej soukromá
Mauthausenu, ale i v jeho okolí, byla firma [DEST](#) (zkratka pro *Deutsche*
veným funkcionářem [SS](#), koupila kamenolom od města [Vídne](#) a začala
Dříve se vytěžená [žula](#) z kamenolomu používala na dláždění vídeňských
í rekonstrukci hlavních německých měst, v souladu s plány [Alberta](#)

komerčních úvěrů od Dresdner Bank, v Praze sídlící Böhmische Escompte-
a od Německého červeného kříže.^{[3][pozn 1]}
nepolepšitelné porušovatele zákona.“^[pozn 2] Dne 8. května 1939 se tábor

Jejich počet se vyšplhal z 1080 koncem roku 1938 na více než 3000 o rok
stavba tohoto tábora (nejprve pojmenovaný Gusen I) a jeho
940 v prvních dvou barácích (č. 7 a 8), zatímco první transport vězňů,

menolomech. Kromě toho je též pronajímal různým místním podnikatelům. Na samostatný zajatecký tábor (německy: *Kriegsgefangenenarbeitslager*). V průběhu roku 1942 dosáhla výrobní kapacita obou táborů svého vrcholu. Vznikla z okupovaných území.^[9] Místní kamenolomy a podniky neustále

Až do konce války sloužil jako improvizovaný koncentrační tábor. V táboře
evřen další pobočný tábor v blízkém [Lungitzu](#). Zde se přeměnila část
l vyrovnat nárůstu počtu vězňů, což způsobilo přeplněnost baráků ve
t vězňů, kteří připadali na jednu postel ze 2 na 4. [\[1\]](#)

val i počet vězňů v jednotlivých pobočných táborech. Tábory Gusen a německé vojenské mašinerie. Na pojetí zvyšujícího se počtu nucených pobočných táborů (včetně 49 hlavních pobočných [burgu](#) až po [Schwechat](#) východně od Vídně a od [Pasova](#) na předválečné podle jejich hlavního zaměření do několika kategorií:

kromě hospodářské funkce měl tábor i politický význam. Prinejmenším do roku 1943 byl tábor u politických a ideologických nepřátel Německa.^{[2][17]} Posléze však tábor sloužil německé vojenské dvanáctihodinové práci v kamenolomu úplně vyčerpání nebo když byli příliš nemocní či příliš slabí (*Krankenrevier*, barák pro choré) nebo na jiné místo k vyhlazení. Zpočátku neměl tábor vlastní plynovou komoru pro choré na to, aby pracovali po tom co byli týráni, podvyživení anebo úplně vyčerpání, přesunuli do nedávno zrušeného [zámku Hartheim](#),^[18] který byl vzdálený 40,7 km) či je usmrtili smrtelnou injekcí a zpočátku se tento systém příliš prodražoval a od roku 1940 se stal Mauthausen-Gusen jedním z mála táborů s vlastní [plynovou komorou](#) pravidelně. Z počátku používal jen improvizovanou mobilní plynovou komoru – dodávku plynu prováděla pendlovala mezi Mauthausenem a Gusenem. V prosinci 1941 dokončili trvalou plynovou komoru.

Až do roku 1940 tvořili největší skupiny vězňů němečtí, rakouští a [českoslovenští socialisté](#), [komunisté](#) a skupinami pronásledovanými výhradně kvůli náboženským postojům byli *sektáři* (takto je nazývali Němci). Důvodem jejich uvěznění bylo odmítnutí přísahy oddanosti [Hitlerovi](#) a rovněž tak zapojení se do odboje. Začátkem roku 1940 byl do komplexu Mauthausen-Gusen přesunut velký počet Poláků. První skupinu tvořili univerzitní profesori uvězněni během [akce AB](#).^{[3][21]} Později byli nově příchozí ze všech kategorií „nechtěných“, nicméně i tak tvořili vzdělanci a politici. Na konci druhé světové války se do Mauthausenu a jeho pobočných táborů dostaly velké skupiny [španělských republikánských](#) vojáků či aktivisty, kteří utekli do [Francie](#) po [Francově](#) vítězství a byli zajati německými vojsky a odevzdané Němcům představiteli [vichystického režimu](#). Největší z těchto skupin dorazila do Gusenu v roce 1941 přijímat velké množství sovětských zajatců. Většinu z nich umístili do plynových komor, postavené počátkem roku 1942, sestávaly hlavně ze sovětských válečných zraněných, maďarských a nizozemských Židů čítající zhruba 8000 lidí. Podobně, jako v případě dalších velkých skupin do Gusenu, zemřela většina z nich na následky těžké práce, špatných podmínek nebo po shození ze stěny SS a kápy „parašutistická stěna“ (*Fallschirmspringerwand*). Tyto vězně dozorci označovali jako „přišláplé“.

Vězni z pobočného tábora [Ebensee](#), po osvobození 80. americkou pěší divizí. Táboři Mauthausen-Gusen přijímaly během druhé světové války denně menší vězeňské transporty z okupované Evropy. Většina vězňů v pobočných táborech Mauthausenu byla před jejich přesunutím do koncentračních táborů. Nejvýznamnější z těchto center byly pro Mauthausen-Gusen neslavně známé táboři Dauners. Transporty z Osvětimi začaly v únoru 1942. Druhý transport v červnu téhož roku byl zhruba o 1200 lidí větší. Transporty do Gusenu a Mauthausenu v dubnu a listopadu 1943 a později v lednu a únoru 1944. Nakonec v květnu 1944 [Eichmann](#) v Mauthausenu, přijal Mauthausen-Gusen první skupinu 8000 maďarských Židů z Osvětimi. Transporty sovětským postupem. Zpočátku se skupiny evakuované z Osvětimi skládaly z kvalifikovaných dělníků. Transporty do komplexu, ale jak evakuace pokračovala, přepravili do Mauthausenu, Gusenu, Vídně nebo [Melku](#). Postupem času přestal osvětimský tábor téměř přijímat nové vězně a většina z nich byla namísto toho přemístěna do Gusenu. Asi 10 000 vězňů, evakovali v poslední vlně v lednu 1945, jen několik týdnů před sovětským obsazením. Byla i velká skupina civilistů uvězněná Němci po neúspěšném [Varšavském povstání](#),^[26] ze kterých ale jen asi 100 přežilo. V posledních měsících války z jiných koncentračních táborů až 23 364 vězňů.^[27] Mnohem víc jich zemřelo na vyčerpání, či v železničních vagónech, kde je před jejich příchodem drželi několik dní bez jídla a pití. Transporty se považovaly za méně významné jako jiné důležité služby.

Mnozí z těch, kteří přežili cestu, zemřeli ještě před registrací, čímž jiní dostali čísla už mrtvých vězňů. Vězni byli umístěni v *Zeltlager* (stanovní táboři) v těsné blízkosti Mauthausenu, kde byli nuceni nahlížet na

rceny pro vezne a vrazeni skutecnycn i domnelecn
mašinérii a vykonával i vyhlazovací práci. Když byli vězni po
bí, aby mohli pracovat, přesunuli je do tzv. revíru
ynovou komoru a takzvané muzelmany, tj. vězně příliš
o jiných koncentračních táborů k vyhlazení (nejčastěji do
pelnili v místním [krematoriu](#). Se zvyšujícím se počtem
a západních táborů, který používal [plynovou](#)
s výfukovou trubicí vyvedenou uvnitř korby – která
, která mohla najednou zabít až 120 vězňů.^{[19][20]}

[unisté](#), [anarchisté](#), [homosexuálové](#) a [Romové](#). Dalšími
l nacistický režim), tj. například [Svědkové Jehovovi](#).
jakékoliv vojenské služby.^[8]
piny byly složené z umělců, vědců, skautů, učitelů a

ští vězni až do skončení války nejpočetnější skupinu. Během
[ých republikánů](#). Povětšinou se jednalo o bývalé
ou armádou v roce 1940 při [francouzské porážce](#) či o osoby
enu v lednu 1941.^[22] Začátkem roku 1941 přesunuli téměř
usenu do Gusenu.^[23] Táboře začaly po začátku [sovětsko-](#)
baráků oddělených od zbytku tábora. První skupiny určené
zajatců. V roce 1944 přivezli do tábora velkou skupinu
h skupin většinou vězňů umístěných do Mauthausen-
stěny mauthausenského kamenolomu, přezdívané dozorci
parašutisty.“^[24]

rti; většinou z ostatních koncentračních táborů Německem
ím do nynějších táborů nejprve držena na různých jiných
chau a Osvětim-Březinka (Auschwitz-Birkenau). První
00 vězňů větší. Podobné skupiny poslali z Osvětimi do
etnu téhož roku po návštěvě [Adolfa](#)

ětimi; první skupinu, kterou evakovali z tábora před
níků pro rostoucí průmysl Mauthausen-Gusenského
i jiné kategorie méně kvalifikovaných lidí.^[25]
toho přesměrována do Mauthausenu. Poslední skupinu,
azením komplexu Auschwitz-Birkenau.^[25] Byla mezi nimi
přežilo do osvobození jen přibližně 500 lidí.^[27] Celkem přišlo
však zemřelo při pochodech smrti, následkem úplného
ití při teplotách pod bodem mrazu. Vězeňské transporty se

zňů.^[27] Mnoho z nich potom ubytovali v táboře nebo v nově
lidí hůt ve stanech určených jen pro 800 vězňů a potom ie

zřízení stánovém táboře (Zertrüger) v těsné blízkosti Mauthausenu, kde příslušníci SS nechali vyhladovět.^[28]

Podobně jako v ostatních nacistických koncentračních táborech si ani v Mauthausenu nebyli všichni vězni rovni v kategorii, národnosti a hodnosti. Takzvaní „kápové“ nebo vězni naverbovaní jejich únosci na dozor, které mohly být v [kantýně](#) nebo v samostatné místnosti, nacházející se ve většině baráků, směně z června 1941 v roce 1942 v táborech Mauthausen a Gusen I otevřen [nevěstinec](#).^[29] „Kápové“ tvrdili, kterými se zacházelo lépe než s normálními vězni.

Zacházení s vězni^[editovat | editovat zdroj]

Schody smrti, po nichž vězni vynášeli padesátikilové žulové kvádry ke stavbě tzv. „České zdi.“ Řada z nich zemřela. Ačkoliv Mauthausen-Gusen nebyl jediným koncentračním táborem, kde Němci zrealizovali svůj systém, mezi nejbrutálnější a nejprísrnější. Podmínky v táboře se považovaly za výjimečně nesnesitelné, došlo k netrpělosti pouze podvýživou, přeplněnými baráky, neustálým týráním a bitím dozorců a „kápy“,^[23] a příliš vězňů na to, aby pracovali najednou v kamenolomu, mnohým přidělili práci v dílně nebo jiných nešťastníkům, kteří se nějak provinili. Důvody k jejich poslání na „úkol za trest“ byly bezvýznamné, často jen kolemdoucím Němci.

Práce v kamenolomu, často v nesnesitelných horkách nebo při mrazech až $-30\text{ }^{\circ}\text{C}$,^[23] vedla k výjimce a průměrný vězeň vážil v letech 1940 až 1942 zhruba 40 kilogramů.^[37] Odhaduje se, že průměrná spotřeba za den, v letech 1940 až 1942, na 1460 v dalším období. V roce 1945 se energetická hodnota přídělu je méně než třetina energie potřebné pro průměrného dělníka pracujícího v těžkém průmyslu.^[1]

Mauthausenský kamenolom

Vězni v Mauthausenu, Gusenu I a II měli přístup k oddělenému táboru pro nemocné (*Krankenlager*), sto lékařů z řad vězňů,^[38] nebyly jim poskytnuty žádné léky a mohli poskytovat pouze základní péči. Nazývána Němci, ve skutečnosti poslední zastávkou před smrtí pro tisíce vězňů a jen velmi málo. Kamenolom Mauthausen byl i domovem neblaze proslulých „schodů smrti.“ Vězně tu přinutili k vysekané bloky kamenů, které často vážily až 50 kilogramů. Mnozí vězni se vyčerpáním zhroutili a první vězeň padal na dalšího, a tak dále až úplně dolů.^[39]

Tato brutalita nebyla náhodná. Dozorců z řad SS často nutili vyčerpané vězně vynést nahoru po schodech seřadili na kraj útesu známého jako „parašutistická stěna“ (*Fallschirmspringerwand*).^[40] Se zbraní zastřeleni nebo shodit vedle stojícího vězně z útesu.^[10] Mezi jiné běžné vyhlazovací metody vězňů pokusu o útěk nebo prostřednictvím kolektivní viny, patřilo:

Masový hrob

- ubití k smrti (příslušníci SS nebo „kápy“)
- ledové sprchy – asi 3000 vězňů zemřelo na následky [podchlazení](#) poté, co byli přinuceni sprchovat v teplotách^[41]
- masové popravy zastřelením
- lékařské experimenty
- [Aribert Heim](#), přezdívaný vězni „doktor smrt“, strávil v táboře 7 týdnů, během nichž prováděl své experimenty
- jiný tzv. „vědec“, který vykonával experimenty na vězních byl [Karl Gross](#), který při testování své teorie o cholerě vězňů [cholerou](#) a [tyfem](#). Následkem těchto experimentů bylo mezi 5. únorem 1942 a polovinou června 1942 oběšení

na byt ve stanech určených jen pro 600 vězňů a potom je

hni vězni rovni. Zacházeli s nimi v závislosti na jejich
prování, dostávali více jídla a vyšší mzdu ve formě kupónů,
ny za [cigarety](#). Navíc byl pro ně podle Himmlerova příkazu
řili největší část tzv. *prominentů* (*Prominenz*), tj. vězňů, se

a vyčerpáním.

stém vyhlazení prací (*Vernichtung durch Arbeit*), patřil
okonce i na poměry koncentračních táborů. [\[34\]\[35\]\[36\]](#) Vězni
ale i výjimečně těžkou prací. [\[19\]](#) Když bylo v Mauthausenu
ou manuální práci. Práce v kamenolomu přidělovali těm
é a zahrnovaly „zločiny,“ jako například nezasalutování

mečně vysoké úmrtnosti. [\[pozn 5\]\[36\]](#) Příděly jídla byly omezené
energetická hodnota přidělů jídla se snížila z 1750 kalorií
dělů dále snížila a nepřesáhla 600 až 1000 kalorií denně. To
To vedlo k vyhladovění tisíců vězňů.

er). Navzdory tomu, že v tomto táboře pracovalo zhruba
vní pomoc. [\[31\]\[38\]](#) Proto byla „táborová nemocnice,“ jak byla
z nich mělo šanci na uzdravení.

řadě jednoho za druhým vynášet po 186 schodech hrubě
a spadli na jiné jdoucí za nimi, čímž vytvořili [domino](#) efekt;

chodech kamenné bloky. Ty, kteří toto utrpení přežili,
í, kterou proti nim mířili, měli vězni dvě možnosti; být
ů, kteří byli nemocní, neschopní další práce, chycení při

st se ledově studenou vodou a ponechání venku při nízkých

é experimenty [\[42\]](#)

experimentální vakcíny záměrně nakazil stovky
dubna 1944 usmrceno více než 1500 vězňů. [\[43\]](#)

- vyhladovění (například v bunkrech)^[44]
- injekce [fenolu](#) (skupina 2000 vězňů, která si požádala o přesun do sanatoria byla prohlášena za d
akce [H-13](#) Dr. Ramsauerem)^[41]
- utopení ve velkých sudech s vodou (Gusen II)^{[45][pozn 6]}
- hození vězňů na ostnatý drát, který byl pod napětím 380 [voltů](#)^[44]
- přinucení vězňů jít za hranice tábora a potom je zastřelit pod záminkou pokusu o útěk^[46]

Dr. [Antoni Gościński](#), jeden z těch, kteří přežili, informoval po skončení války o 62 způsobech zab
odhadoval, že průměrná délka života nového vězně v Gusenu se pohybovala od šesti měsíců v let
roku 1945.^[47]

Paradoxně nárůst průmyslu využívající nucenou práci, v různých pobočných táborech Mauthaser
některé vězně. Zatímco se denní přídělý jídla snižovaly, těžký průmysl potřeboval zručné specialis
brutality náborových příslušníků SS a „kápů.“ Ačkoliv vězně i nadále denně bili a muzulmany nad
továrenským dělníkům přijímat od jejich rodin (nejčastěji Poláků a Francouzů) potravinové balíky
vyhladovění, ale oni sami mohli pomoci vězňům, kteří neměli mimo tábor žádné příbuzné, či jim

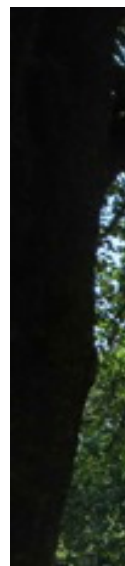
uševně choré a byla usmrcena v rámci

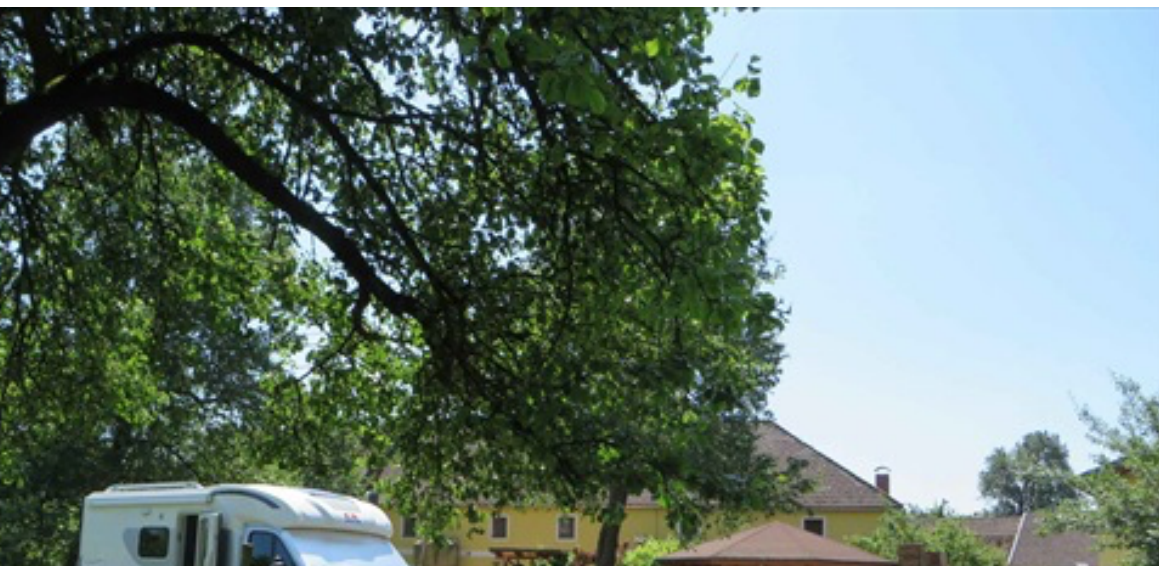
ití v táborech Gusen I a Mauthausen.^[41] Hans Maršálek
tech 1940 až 1942, k méně než třem měsícům počátkem

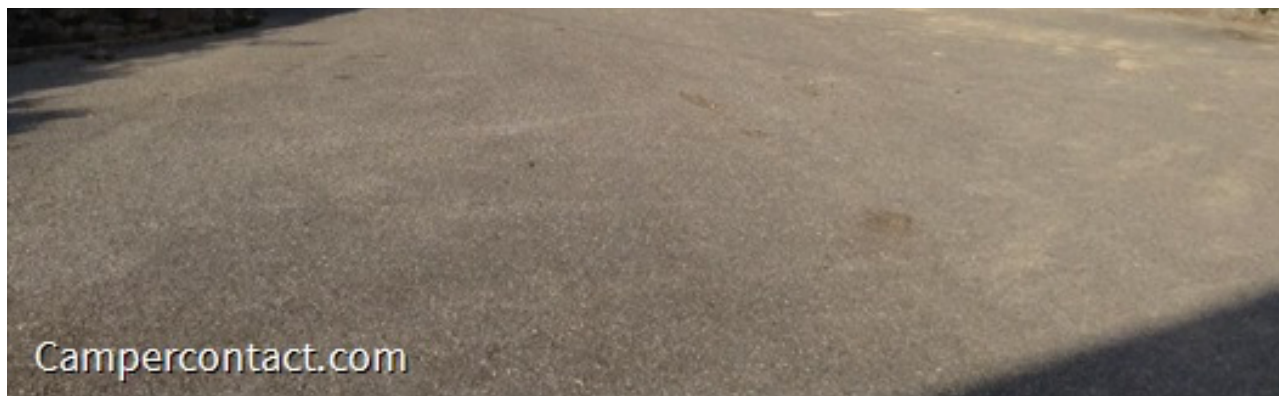
n-Gusen, vedl k podstatnému zlepšení podmínek pro
sty více než nekvalifikované dělníky, což vedlo k omezení
ále vyhlazovali, od začátku roku 1943 povolili některým
. To pomohlo mnohým z nich nejen v tom, že se vyhli
nebylo dovoleno přijímat balíky.^[48]

Po prohlídce přesun na STPL:

A4331 NAARN Mostschenke Dirnwagram 1, 3-4Tage, 15SP ![N/ve/S/5]
48.218340°, 14.618510°

Záložní stání zdarma:

STPL Parkplatz Donauwelle (sitecode: 14522)

N 48.17984, E 14.82595

- Voda za 2 EUR
- Toalety = možnost vylití

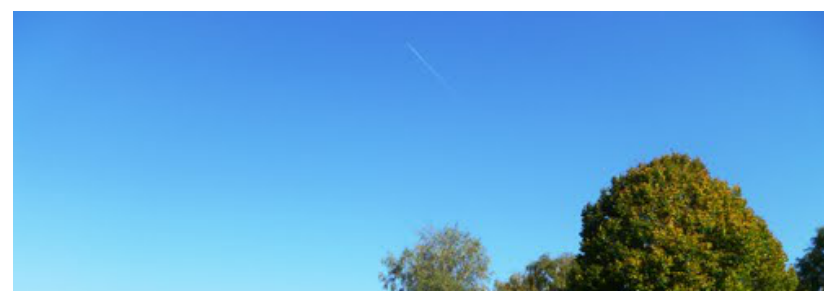
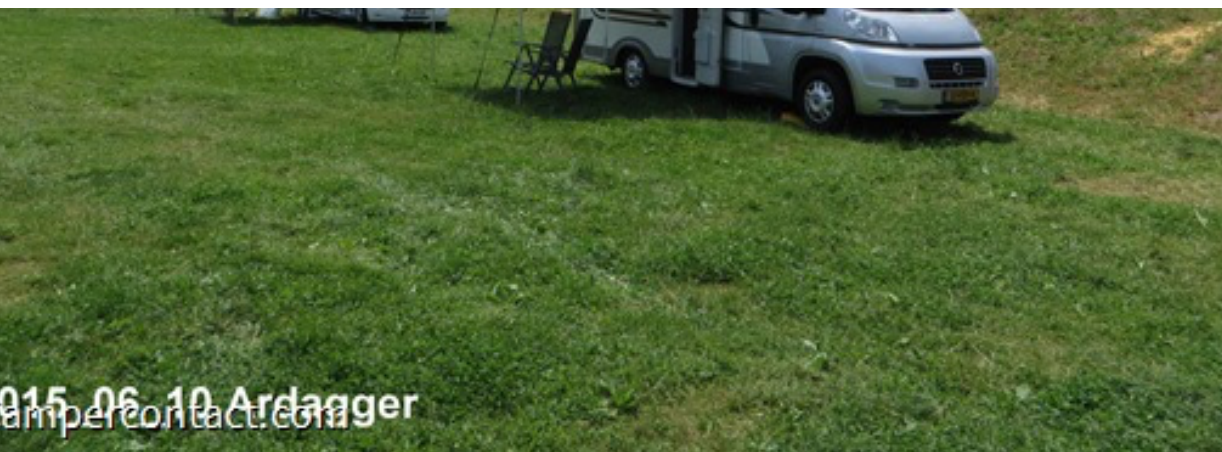
Campercontact.com

Nejnavštěvovanějšími místy jsou:

- [Koncentrační tábor Mauthausen-Gusen](#)
- Kostel z [15. století](#)
- Malebné centrum města
- Hrad [Pragstein](#) ze [16. století](#)

Vloženo z <http://cs.wikipedia.org/wiki/Mauthausen>

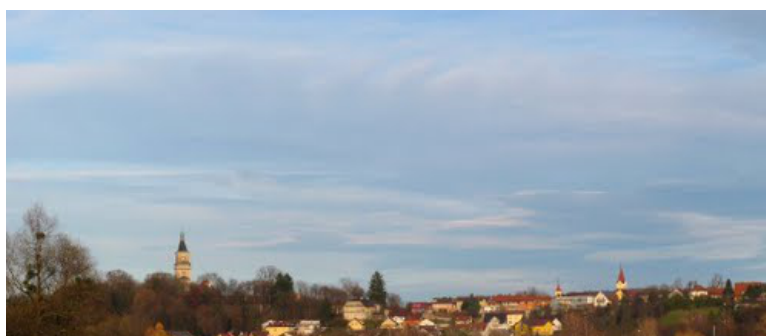

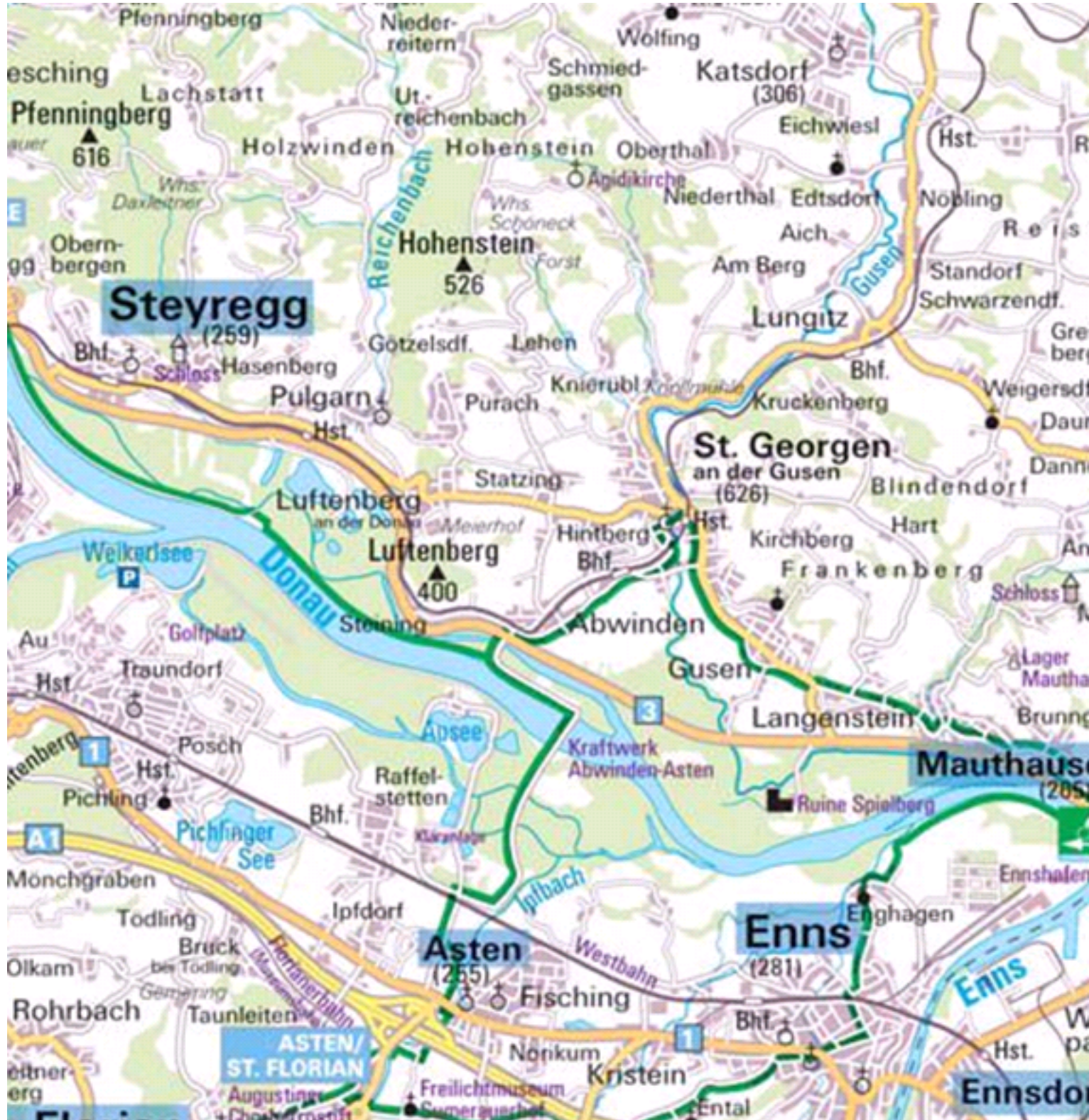
em 1940 známý
byly vybudované
[ince](#).

řoval a stal se
čtyř hlavních
lších více než
[n](#)
ovárny na

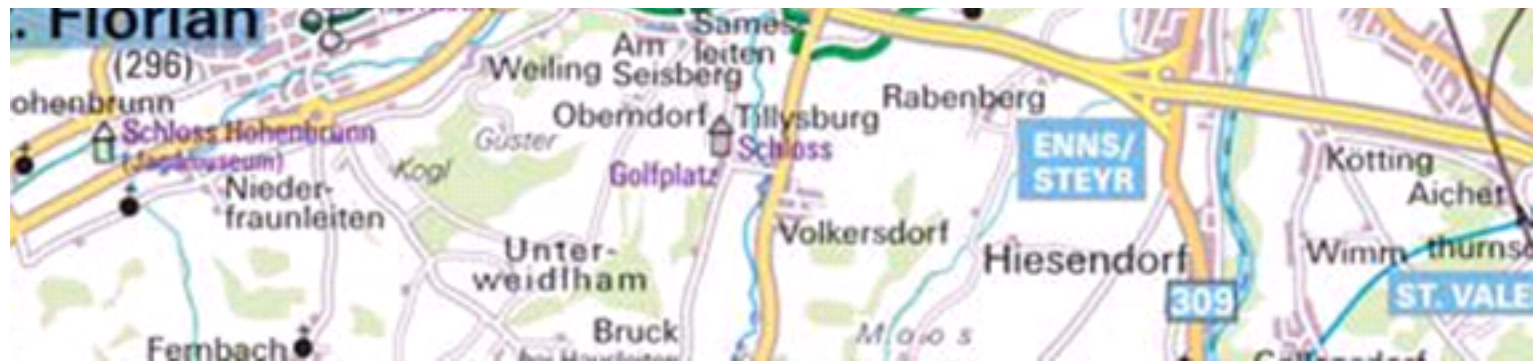
[\[3\]](#) I když přesné
zí od 122 766 do
v [nacistickém](#)
ábory,
menalo, že měly
iných
ně případů

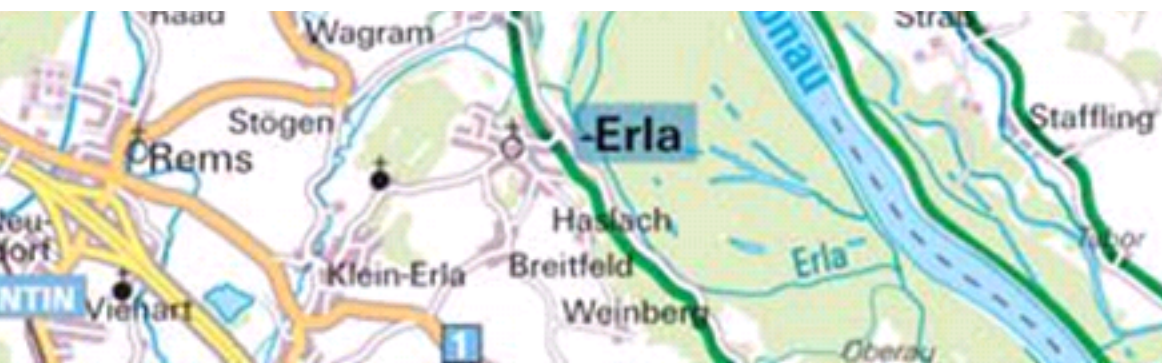

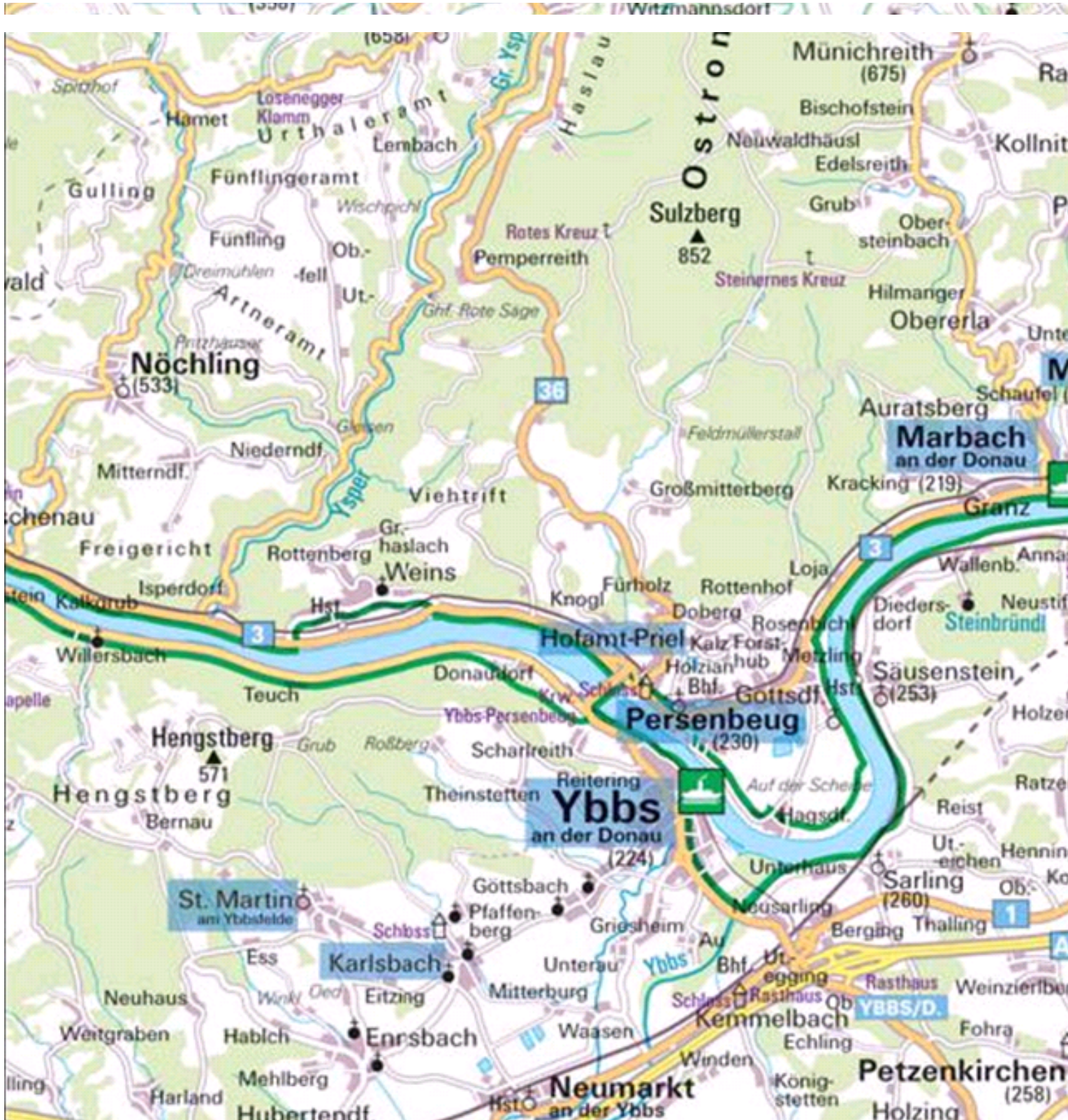

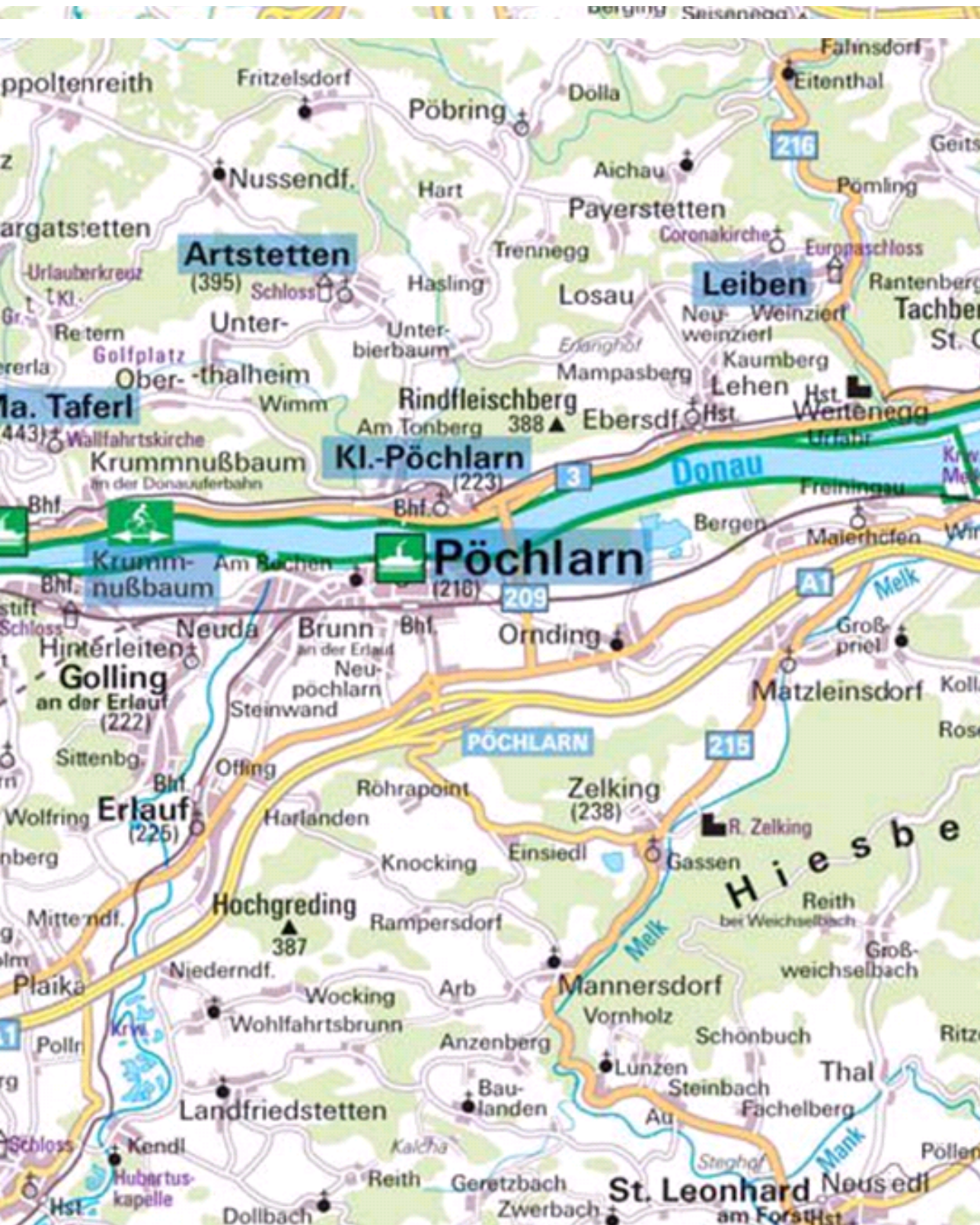

Open-air museum Mitterkirchen

A village plant from the Hallstatt period is imitated in this open-air museum. With its 20 buildings it represents a typical settlement of the time. People may have lived 2700 years ago. A burial mound that is accessible by foot gives an insight into the life of the people before 700 B.C.

represents how
to the burial rites

0043 (0) 7269 66 11

Urgeschichtliches Freilichtmuseum

Lehen

A-4343 Mitterkirchen

+43-(0)7269-66 11

Opening hours:

15. April - 31. Octobre daily 09.00 am - 17.00 pm

Castle Greinburg Upper Austrian Museum of Navigation

The castle „Greinburg“ is located on a mountain ridge above Grein. The building dates back to the changing hands many times it has now been in the possession of the dukes of Sachsen-Coburg-Gotha since the beginning of the 19th century. After being destroyed in World War II it was extensively renovated. The castle is counted among the oldest residential castles in Austria. Amongst other things the impressive knight's chapel with its early baroque Christmas altar, a unique cellular vaulting with its fascinating play of light and contrasts and the "stone theater" decorated with Danube pebbles are highlights of a visit of the castle.

In another part of the castle you will find a branch of the regional museum of upper Austria – the upper Austrian maritime museum. Rowing and rafting of timber, which used to be common, are now a thing of the past. The Austrian maritime museum was founded as a place of remembrance for the people who used to work in these challenging and often dangerous professions.

Schloss Greinburg & OÖ Schifffahrtsmuseum

Greinburg 1

A-4360 Grein

+43-(0)664-986 19 81

www.schloss-greinburg.at

Opening hours:

1st Mai to 26th Octobre daily 09.00 am - 17.00 pm

Guided tours through the castle are possible for groups from 10 persons on at any times, Duration approx. 30 or 60 min, reservation required.

Grein

15th century. After
Bohemia since the
Today the building
great hall, the castle
lights and
castle.

Upper Austrian
past. The upper
work in these harsh,

Greinburg - hrad: 48.226803°, 14.852362°

d the judge
wooden cross
sightings of
particular
which portray

Camping Grein: 48.224933°, 14.853531°

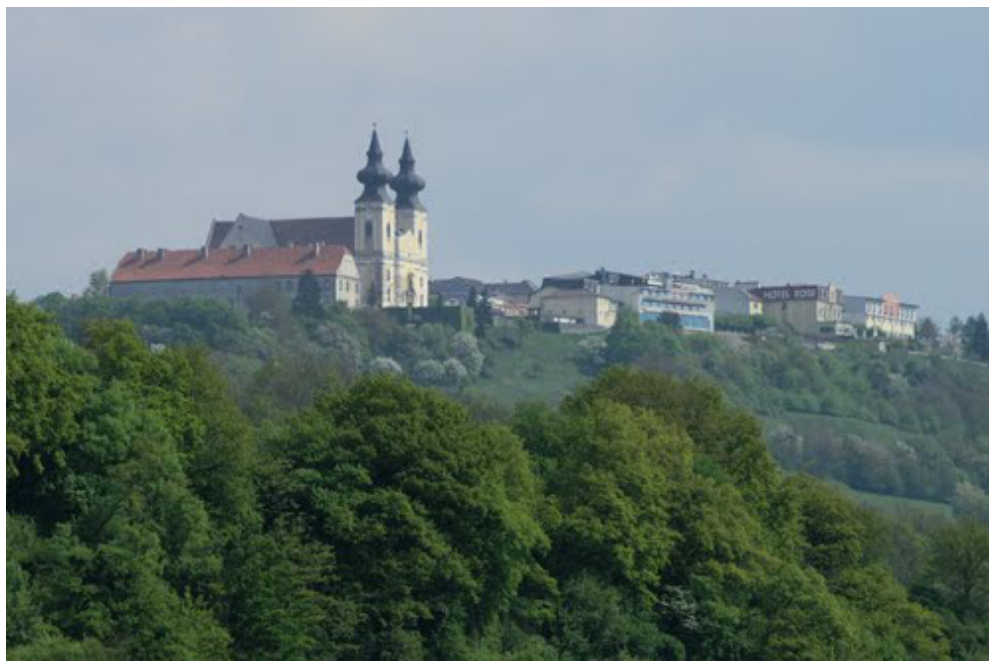
Grein - u yachtklubu - parking: 48.221974°, 14.853072°
- Možná možnost přespání

Basilika Maria Taferl - pohled od řeky

Maria Taferl - kostel: 48.225112°, 15.154319°

Historical
ing, life and
uke Franz
ury was
rop flanked by

Artstetten castle: 48.243126°, 15.203548°

P Ybbsfelde [n/Ve/S]
19540°

Melk

Melk (*česky* *Medlák*) je okresní město v Dolním Rakousku. Leží na řece Dunaj, na východ Wachau, v nadmořské výšce 213 m. Jeho dominantní stavbou je klášter Melk. V Melku žije 12 000 obyvatel.

Vloženo z <<http://cs.wikipedia.org/wiki/Melk>>

Monastery Melk

"Ostarrîchi" (= Austria) was first officially mentioned in a document in 996 a.D. In the more than 1000 years that have passed since then, in which Austria developed first into a huge empire and then to the present-day Republic of Austria, Melk was always an important cultural and spiritual centre of the country. It is worth visiting the city and the Monastery Melk. Within a guided tour one can amongst others visit the imperial apartments, the marble hall, the library and the masterpieces of baroque architecture. From the balcony you can enjoy a breathtaking view of the Wachau. The west front of the collegiate church is highlight and end of the tour. A baroque synthesis of the arts was created by Johann Prandtauer, Johann Michael Rottmayr, Paul Troger, Antonio Beduzzi, Lorenzo Mattielli and others.

Stift Melk

Abt-Berthold-Dietmayr-Straße 1

A-3390 Melk

+43-(0)2752-555

www.stiftmelk.at

Opening hours Monastery Melk:

April to October daily 09.00 am - 16.30 pm with guided tour and unguided

May to September daily 09.00 am - 17.30 pm with guided tour and unguided

ní hranici údolí
ije 5253

e than thousand years which
ne Austria we know today,
g the monastery museum.
l and the library,
w over the Danube and the
Artists such as Jakob
d Peter Widerin have

Stání přímo u cyklostezky kousek za Melkem:
A3641 AGGSBACH-MARKT Badestrand Strandbuffet
Donaustüberl 2, 8SP ![N/Ve/S/D/7]
48.297920°, 15.404390°

Pohled ze zahrad Melk Abbey

Opening hours Monastery park:

May to Octobre daily 09.00 am - 18.00 pm

100 Melk - parking u klastera: 48.229678°, 15.338759°

